

20 Ιανουαρίου 2014

Βίος και Πολιτεία του Οσίου Σεργίου του Ήραντονεζ :Εμπυχωτής του έθνους. Μέρος 8ο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η. Εμψυχωτής του έθνους.

Η Ρωσική γη περισσότερο από 150 χρόνια στέναζε κάτω από έναν βαρύ ζυγό.

Περισσότερο από 150 χρόνια πέρασαν από τότε που την είχαν κατακτήσει οι Τάταροι. Ήταν βαρύς, και ταπεινωτικός, ο ζυγός αυτών των τρομερών κατακτητών. Κάθε τόσο πολυάριθμα στίφη τους έκαναν επιδρομές σε ολόκληρες επαρχίες. Τις επιδρομές αυτές τις συνόδευαν φοβερές καταστροφές, σφαγή του πληθυσμού, κατεδαφίσεις εκκλησιών, αιχμαλωσίες, απαιτήσεις μεγάλων λύτρων... Όλα αυτά τα δεινά, καταταυραννούσαν την Ρωσσία.

Οι φόρου υποτελείς πρίγκηπες, σαν διοικητές των διαφόρων περιοχών, συχνά έπρεπε να υποκλίνονται στους τυράννους, και να υπομένουν διάφορες ταπεινώσεις. Αλλά και μεταξύ τους υπήρχαν διαφωνίες και διαμάχες, πράγμα που τους εμπόδιζε να ενωθούν και να αποτινάξουν τον ζυγό της υποταγής στους αλλοπίστους.

Ιδιαίτερα την περίοδο αυτήν, κατά θεία παραχώρηση για τις αμαρτίες του λαού, ένας από τους χαγάνους των Ταρτάρων, ο Μαμάης, ξεσηκώθηκε εναντίον της Ρωσσίας, με όλα τα αναρίθμητα στρατεύματά του. Ο υπερήφανος Μαμάης ήθελε να εξαφανίσει και την ορθόδοξη πίστη. Μέσα σε ένα παραλήρημα οίησης έλεγε στους μεγιστάνές του:

-Θα κυριεύσω την ρωσική γη. Θα εξολοθρεύσω όλους τους Ρώσους πρίγκηπες. Θα εξαφανίσω την χριστιανική εκκλησία.

Μάταια ο ευσεβής μεγάλος πρίγκηπας Δημήτριος Ιωάννοβιτς προσπαθούσε με τα δώρα και την έκφραση της υποταγής του να μετριάσει την μανία των Ταρτάρων. Ο χάγανος με τίποτε δεν άλλαζε γνώμη και το απέραντο σμήνος των εχθρών σαν ένα απειλητικό σύννεφο πλησίαζε προς τα σύνορα της Ρωσσίας. Ο μεγάλος πρίγκηπας Δημήτριος άρχισε και αυτός να ετοιμάζεται για τον πόλεμο, αλλά προτού ξεκινήσει πήγε πρώτα στο μοναστήρι της Αγίας Τριάδος για να προσκυνήσει τον Κύριο και να πάρει την ευλογία του Αγίου ηγουμένου Σεργίου. Αφού προσευχήθηκε θερμά, μπροστά στην εικόνα της Αγίας Τριάδος, ο Δημήτριος είπε στον Όσιο:

-Γνωρίζεις πάτερ, τι μεγάλη συμφορά, απειλεί όλους τους ορθοδόξους. Ο άθεος χάγανος Μαμάης κίνησε όλα τα στρατεύματά του και έρχονται στην προγονική μας γη για να καταστρέψουν τις άγιες εκκλησίες και να εξολοθρεύσουν τον ρωσικό λαό. Προσευχήσου, πάτερ, να μας λυτρώσει ο Θεός, από αυτή την μεγάλη συμφορά.

Ο Όσιος άρχισε να ενθαρρύνει τον πρίγκηπα:

-Ο Θεός, σε σένα αναθέτει να ενδιαφερθείς για το έθνος και να πολεμήσεις εναντίον των αλλοπίστων εχθρών. Μη διστάσεις να περάσεις τον ποταμό Ντον, και να συντρίψεις τους αντιπάλους στην πεδιάδα που απλώνεται εκεί.

Τον προσκάλεσε έπειτα να παρακολουθήση την Θεία Λειτουργία και να παρακαθήση στην μοναστική τράπεζα, αν και ο μεγάλος πρίγκηπας βιαζόταν να επιστρέψει στα στρατεύματά του. Ο Όσιος δεν έπαυε να τον ενισχύει:

-Ο Κύριος θα είναι βοηθός σου. Δεν έφθασε για σένα ο καιρός ενός ενδόξου θανάτου, για πολλούς όμως ανδρείους συναγωνιστές σου ετοιμάσθηκαν μαρτυρικοί στέφανοι. Ο εχθρός θα ηττηθή, θα καταστραφεί τελείως, ενώ εσύ θα γνωρίσεις το έλεος, την βοήθεια και την δόξα του Θεού. Ας έχεις απόλυτη εμπιστοσύνη στον Κύριο και στην Υπεραγία Θεοτόκο. Προχώρα χωρίς κανένα φόβο. Με την θεία ενίσχυση θα νικήσεις τους εχθρούς.

Οι προφητείες του Οσίου συγκίνησαν και εμψύχωσαν τον υπερασπιστή της ρωσικής γης.

Τον ράντισε με αγιασμό, τον σταύρωσε με τον τίμιο σταυρό, και τον κατευόδωσε. Ο μεγάλος πρίγκηπας του ζήτησε σαν συνοδούς στην μάχη δύο μοναχούς, τον π. Αλέξανδρο Περσεβέτ, και τον π. Ανδρέα Οσλιάμπα, οι οποίοι πριν γίνουν μοναχοί, ήταν στρατιωτικοί, δοκιμασμένοι σε σκληρές πολεμικές επιχειρήσεις. Ο σάρετς αμέσως εξεπλήρωσε την επιθυμία του Δημητρίου Ιωάννοβιτς. Έδωσε εντολή να φορέσουν στους δύο μοναχούς, το σχήμα με την παράσταση του Σταυρού και τους είπε:

-Παιδιά μου, ας είναι αυτό το σχήμα για σας, όπλο ακαταμάχητο, αντί για πολεμική περικεφαλαία και ασπίδα.

Ο πρίγκηπας υποσχέθηκε:

-Εάν ο Κύριος με βοηθήση να νικήσω τους εχθρούς, θα θεμελιώσω μοναστήρι στο όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στις 7 Σεπτεμβρίου τα ενωμένα στρατεύματα των ρώσων πριγκήπων κάτω από την αρχιστρατηγία του μεγάλου πρίγκηπα Δημητρίου πέρασαν τον ποταμό Ντον, και αναπτύχθηκαν στην πεδιάδα Κουλίκοβο, για να αντιμετωπίσουν τον φοβερό αντίπαλο, εκεί που τους υπέδειξε ο Όσιος. Το πρωί της 8ης Σεπτεμβρίου, γιορτή του Γενεσίου της Υπεραγίας Θεοτόκου ετοιμάζονται για την ιστορική σύγκρουση. Πριν αρχίση η μάχη, ο Όσιος Σέργιος ενισχύει για ακόμη μία φορά τον ανδρείο πρίγκηπα. Του στέλνει με τον μοναχό Νεκτάριο και δύο άλλους αδελφούς, την ευλογία της Αγίας Τριάδος, πρόσφορα από την Θεία Λειτουργία και μία επιστολή, στην οποία τον παρηγορεί, τον συμβουλεύει να ελπίζει στην βοήθεια του Κυρίου και το πιο σημαντικό, του προφητεύει κατηγορηματικά, την νίκη.

Η είδησις για την νέα αυτή επέμβαση του ξακουστού ηγούμενου αστραπιαία διαδόθηκε από σύνταγμα σε σύνταγμα, από λόχο σε λόχο, και εμπύχωσε τους στρατιώτες και τους αξιωματικούς. Ελπίζοντας όλοι στις προσευχές του Οσίου άφοβα βαδίζουν στην μάχη, έτοιμοι να πεθάνουν για την ορθόδοξη πίστη και την πατρική γη.

Οι στρατιές των Ταρτάρων άρχισαν να εμφανίζονται και ανάμεσα στα αναρίθμητα πληθη τους ξεχώριζε ένας πανύψηλος γίγαντας, ο Τελεμπέυ. Σαν τον αρχαίο Γολιάθ, ο Τελεμπέυ, φώναζε και προκαλούσε οποιοδήποτε ρώσσο να μονομαχήση μαζί του. Ποιός όμως θα τολμούσε. Φοβερή ήταν η μορφή του πανίσχυρου γίγαντα. Κάποιος όμως από το ρωσικό στράτευμα τόλμησε! Ήταν ο ταπεινός μοναχός του Αγίου Σεργίου, ο π. Αλέξανδρος Περεσβέτ.

Ζήτησε νοερά, ευλογία από τον πνευματικό του πατέρα, καθώς και από τον παράδελφό του π. Ανδρέα Οσλιάμπα καθώς και την άδεια από τον μεγάλο πρίγκηπα. Ωπλισμένος με θερμό ζήλο ο ηρωϊκός αυτός υπερασπιστής της πίστεως και της πατρίδος ώρμησε ακάθεκτος κατά του υπερήφανου αντιπάλου. Η σύγκρουσις υπήρξε τρομακτική. Η θυελλώδης όμως επίθεσις του μοναχού έκαμψε την φοβερά δύναμη του γίγαντα και σε λίγο έπεσαν και οι δυο νεκροί.

Τότε άρχισε η πολυαίμακτη μάχη. Έγινε σφαγή πρωτοφανής για την ρωσική ιστορία. Ρώσοι και Τάταροι πολεμούσαν με τα δόρατα, με τα ρόπαλα, με τα μαχαίρια, με τα σπαθιά. Έπνιγαν ο ένας τον άλλον με τα ίδια τους τα χέρια. Πέθαιναν λιωμένοι από τα πέταλα των αλόγων. Η σκόνη και τα αμέτρητα βέλη έκρυβαν τον ήλιο. Το αίμα ανθρώπων και ζώων κυλούσε σαν ποτάμι σε μήκος χιλιομέτρων. Έπεσαν ηρωϊκά την μέρα εκείνη πλήθη ρωμαλέων ρώσων στρατιωτών. Οι εχθροί όμως έπαθαν πανωλεθρία. Έτρεχαν ντροπιασμένοι για να σωθούν αφήνοντας πίσω τους το πεδίο της μάχης κατάσπαρτο από πτώματα ομοεθνών τους.

Ο ίδιος ο αρχηγός του Μαμάης μόλις κατάφερε να γλυτώσει.

Σε όλο το διάστημα της άγριας πάλης, ο Όσιος Σέργιος είχε συγκεντρώσει όλους τους αδελφούς, και προσευχόταν θερμά, να χαρίση ο Κύριος την νίκη στο ρωσικό ορθόδοξο στράτευμα. Με το διορατικό του χάρισμα έβλεπε σαν να συνέβαιναν μπροστά του όλα τα περιστατικά της μάχης. Πληροφορούσε τους αδελφούς για την εξέλιξή της και ανέφερε λεπτομέρειες γεγονότων που ελάμβαναν χώρα σε μεγάλη απόσταση. Ανήγγειλε στην αδελφότητα την τελική νίκη και τα ονόματα ορισμένων πεσόντων, για τους οποίους προσευχήθηκε. Ο Κύριος όλα τα απεκάλυπτε στον δούλό Του.

Ο μεγάλος πρίγκηπας Δημήτριος Ιωάννοβιτς, που έλαβε την προσωνυμία Ντονσκού για την ένδοξη νίκη του, επέστρεψε θριαμβευτικά στην Μόσχα και αμέσως φρόντισε να συναντήσει τον Όσιο Σέργιο. Έφθασε στην μονή, και προσευχήθηκε γεμάτος ευγνωμοσύνη προς τον Κύριον, τον δυνατόν εν πολέμοις. Ευχαρίστησε τον άγιο ηγούμενο και όλους τους αδελφούς για τις προσευχές τους και την συμπαράστασή τους στον υπέρτατο αγώνα και διηγήθηκε λεπτομέρειες της μεγάλης συμπλοκής. Έδωσε πλούσια δώρα στο μοναστήρι. Τέλος παρεκάλεσε να τελούν Θείες Λειτουργίες και μνημόσυνα υπέρ των πεσόντων στο πεδίο της μάχης του Κουλίκοβο. Από τότε καθιερώθηκε το δημητριάτικο ψυχοσάββατο, για να μνημονεύονται οι πεσόντες στην μάχη αυτή και γενικά, όλοι οι νεκροί.

Θυμήθηκε ακόμη το τάμα που έκανε πριν από την μάχη, να κτίση ένα καινούριο μοναστήρι. Με την καθοδήγηση και βοήθεια λοιπόν του Οσίου, οικοδομήθηκε η μονή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στον ποταμό Ντουμπένσκ, σε απόσταση 43 χιλιομέτρων από την λαύρα της Αγίας Τριάδος.

Η ειρήνη και η χαρά, για την θριαμβευτική νίκη δεν κράτησε πολύ καιρό. Οι Τάταροι κάτω από την αρχηγία νέου χαγάνου, του Τοχταμίζ, επετέθησαν με ύπουλο και σατανικό τρόπο εναντίον της Ρωσσίας. Ο στρατός του Τοχταμίζ, κατέλαβε ξαφνικά την Μόσχα και σκόρπισε παντού τον όλεθρο και την καταστροφή. Ο ίδιος ο Όσιος απομακρύνθηκε στην πόλη Σβερ, όταν οι φοβεροί εχθροί πλησίασαν στην λαύρα.

Η παντοδύναμη όμως δεξιά του Υψίστου διεφύλαξε το μοναστήρι από την λεηλασία και την καταστροφή. Έφθασε η είδησις ότι ο μεγάλος πρίγκηπας Ντονσκού πλησιάζει με το στράτευμά του. Αμέσως τότε ο Τοχταμίζ, εγκατέλειψε το εγκληματικό εγχείρημά του και αποσύρθηκε σύντομα από την ρωσική γη.

[1] Η σημερινή κωμόπολις Γοροντόκ, που βρίσκεται μεταξύ της Μόσχας και της Λαύρας του Αγίου Σεργίου, 13 χιλιόμετρα από την τελευταία.

[2] Το μοναστήρι είχε την εποχή εκείνη δύο τμήματα, ένα για μοναχούς, και ένα για μοναχές.

[3] Όνομα ρωμαϊκό, που σημαίνει· υψηλός η ευυπόληπτος.

[4] Φιννική φυλή, διασκορπισμένη στις επαρχίες Σβιάσκ, Καζάν, Όρενμπουργκ, Πέρμσκη, Κοστρόμ, και Νιζέγκοροντ.

Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής, 2006

Πηγή: users.uoa.gr